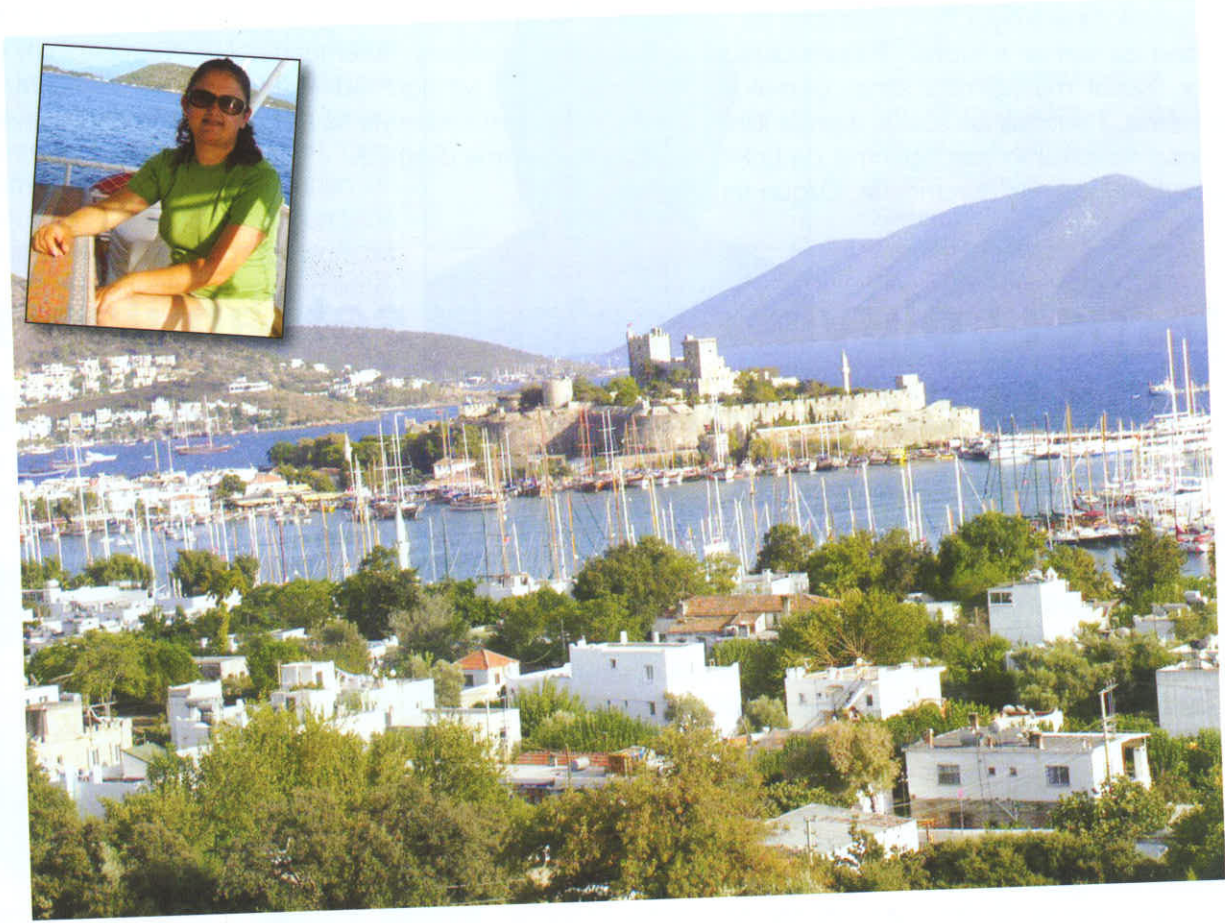

Bodrum'dan Knidos'a.....

İnsanın başını alıp gideceği yerler olur. Bir süre dönmeyi hiç düşünmeyeceği, zaman kavramının olmadığı, geceyle gündüzün bir anlam ifade etmediği, yattığında gökyüzünü göreceği, ayaklarının altında deniz olacak yerler. Ufuk çizgisinin ne kadar güzel olduğunu görürsünüz orada. Gökyüzünün gri mavisıyla, denizin mavisinin uyumunu fark edersiniz. Kendi arasında anlaşmış gibi sessiz dokunurlar birbirlerine, bazen karışır kavga edersine, bazen uzaklaşırlar zıtlıklarını belirginleştirircesine tıpkı insanlar gibi.... Kavgasına aşkına rağmen birbirinden uzaklaşmayanlar gibidir, ..

Yolculuğun başlamasıyla, Bodrum Turgut Reis'ten aşağı Knidos' a süzülüyor yelkenimiz beş samimi arkadaşın kendini sessizliğe doğaya bırakma isteğiyle daha bir keyifli oluyor rüzgârın yönü. O hızla Knidos' da buluyoruz kendimizi. Koya girer girmez karşıda eski şehrin kalıntılarını görürsünüz. Adımınızı atmanızla kendinizi Romalı bir prens ya da beyaz uzun giysiler içinde bir Romalı prenses gibi hissedebilirsiniz... İnce bir çizgi sizi bugünle tarihe bağlar, hissetmenize göre. Eski bir liman olan koy şiddetli havalarda teknelerin sığınması için uygun bir yapıdadır. Ardından yel-

kenler fora! ... Mesudiye' ye çevrilir rota, denize baktıkça içimdeki tüm negatif duyguların uçup yerine bir dinginliğin bir huzurun geldiğini hissedirim. Var mıdır başka bu kadar güzel bir his konuşmadan sessizce içine alıp seni ota-yan. Uçuşan yunusları görmek ayrı bir keyif katar yola. Bazen tüm aile bazen çiftler oynayarak eşlik eder yolculuğumuza. Yunuslar nedense hep özgürlük hissi verir bana, bir yere bağlı olmamak, güzel sulara akmak, yeni ufuklara ulaşmak... Bir süre sonra telefonların şarjı biter, ortalığı bir sessizlik alır, önde deniz arkada rüzgâr ve elde bir kadeh buz

gibi bir bira. Sonrasında yaz yazabildiğin kadar ruhundan akan şiirini, dök ruhunu denize...

Datça'ya yaklaşan tekne süzülürken tepeden bir ses duyar gibi olursun Can Baba okuyordur;

Ölüm belki sularından kaçırdığım
O loş suda yıkanmaktadır
Durdukça yosundan yeşil
Kulaç attıkça mavi

Datça; Can Yücel'le özdeşleşen bu kasabanın her yanına sinmiştir koca şair. İnsanın ölümünden sonra da şöyle tepeden denize bakıp, kendi ruhunun huzur bulduğu toprakta hissetmesi ayrı

bir duygu olmalı. Eski Datça begonvilleri, okalıptüs ağaçları ve daracık sokaklarıyla ayrı bir güzelliştir. Nefesinizi içine çektiğinizde badem kokuları getirir rüzgâr size.

Aşağı doğru devam ettikçe Palamut büküne inersiniz sizi büyüleyecek yerlerden biridir. Bakir çok fazla restoran cafe karmaşasının olmadığı, şöyle oturup denize karşı bir şeyler içip egenin o cibes, turp otu, kabak çiçeği dolması ve diğer zeytinyağlılarını yiyebileceğiniz yerler. Restoranın önündeki hamakta yemekten sonra herkes sırayla hayallerini sıralar şimdi ne hissediyor. Bir bir dökülür herkesin ağzından yüreklerinden geçen aşkları sevdaları sırları acıları. Ardından rüzgâr alır götürür tüm konuşulanları, geride kalanlarda ruhlarını yüreklerini daraltan duyguları atmanın huzurunu yaşar. Bağırmak istersin. Ne güzelmiş konuşulanın yorumlanmadığı sadece sana ait olduğu için güzel olan duygular.

Aşağı doğru indikçe içim kıpır kıpır olmaya başlar. Hayatta beni bu kadar etkileyen bir yer olmamıştır. Bencik Koyu yeşille mavinin bu kadar koyu olduğu, ruhumun huzur bulduğu başka bir yer yoktur. Ben bu koyda insanların âşık değilse âşık olacaklarını, âşıklarınsa bunu tazeleyeceklerine inanırım. Gece olup sessizlik başlayınca, güverteye yatınca, o gökyüzünün içinde kaybolursun. Yıldızlar evin olur, uzatsan tutacaksın sanki. Büyük ayıyla küçük ayının komşuluğunu izlersin. Onlarda sevgiyle bakar birbirine. Lacivert renkli olan deniz sızı içine çeker her ne kadar yılın belli zamanı köpek balıklarının yumurtalarını bıraktığı söylene de henüz görmedik. Sabahın ilk ışıklarıyla uyanan denize atlar. Gözümüzü denizde açarız. Oradan hiç gitmek istemem ve bana burada anlatılan bir sevdayı hatırlarım. Yine Can baba bunu çok güzel dile getirmiş bu sevdadan haberi olmadan. Birinin hoşlandığı birine hislerini anlatmak için daha güzel bir şiir olamaz. Belli ki tek taraflı bir seveda ama hislerin dudaktan dökülüşü bile sevdasının tutkusunu ve naifliğini yansıtır.

Seninle olmanın en güzel yanı ne biliyor musun?

Elin elime değmeden avuçlarımı terleten sıcaklığını taa içimde hissetmek.

Seninle olmanın en kötü yanı ne biliyor musun?

"Seni seviyorum" sözcüğü dilimin ucunu ısırırken her konuşmamızda boş yere saatlerce havadan sudan söz etmek.

Seninle olmanın en heyecanlı yanı ne biliyor musun?

Aynı şeyleri seninle aynı anda düşünmek birlikte ağlamak gülmek. Ve buradayken bile seni çılgınca özlemek...

Seninle olmanın en acı yanı ne biliyor musun?

Seni hiç tanımadığım bir sürü

insanlarla paylaşmak. Senin yanında olan, seninle konuşan herkesi çocukça kıskanmak.

Seninle olmanın en mutlu yanı ne biliyor musun?

Tanıdık birileriyle karşılaşma tedirginliği ile yollarda yürümek yan yana... Elimdeki şemsiyeye inat yağmurda ıslanmak birlikte. Elimde kır çiçeğiyle seni beklemek... Aynı mekânlarda aynı yiyecekleri yemek.

Seninle olmanın en romantik yanı ne biliyor musun?

Sensiz gecelerde sana söyleyemediklerimi yıldızlara aya anlatmak... Okuduğum kitabın sayfalarında dinlediğim şarkıların türkülerin şiirlerin her mısrasında seni bulmak.

Seninle olmanın en zor yanı ne biliyor musun?

Seni kaybetme korkusuyla hayatta ilk kez tattığım o tarifsiz duygularımı umut denizinin ortasında küreksiz bir sandala hapsedmek. Sevgili yerine yıllarca dost kalmayı başarmak. Yalın ayak yürümek bıçağın en keskin yerinde. Kanadıkça tuz yerine gözyaşlarımı basmak yüreğime.

Seninle olmanın tek yan etkisi ne biliyor musun?

Nereden bileceksin?

Sen benimle hiç olmadın ki. Olsaydın avuçlarım terlemezdi... Isırmazdım dilimin ucunu... Özlemezdim seni yanımdayken. Kıskanmazdım.

Korkmazdım yollarda yürümekten. Islanmazdım yağmurlarda... Yıldızlara aya dert yanmaz, böyle her şarkıda sarhoş olmazdım.

Korkmazdım seni kaybetmekten ayaklarım kan revan atlardım sandaldan denize... Ve her kulaçta haykırdım seni.

Ama sen hiç benimle olmadın ki...

Ya aklın başka yerlerdeydi ya yüreğin...

Burada kalınan birkaç günden sonra karşıya Dirsekbükü'ne gideriz-.Cam gibidir orası denizin dibini görürsün yolda bir bir yelkenliler geçer tüm zarafetleriyle süzülen genç kızlar gibidir. İnsanın baktıkça bakası gelir, o rüzgârla dansı seyredersin doya doya. Gece karanlığı çökünce içinde fısıltıların olduğu bir sessizlik başlar. En fazla yan tekneden size misafir gelmiştir ya da bir tabak yapılan bir meze. Denizin getirdiği tanışmadan gelen dostluk. Gerekirse yardım eder hoş bir sohbet yaşar ve el sallayarak binlerce tanıdığın insanların içine yollarsın onu. Ne onun bir beklentisi vardır senden ne de senin. Güzeli de bu istemeden vermek karşılık bekleme-

mek. Gece yakamozlar eşliğinde hafif bir müzikle günün yorgunluğu çöker üzerimize. Yavaş yavaş demlenirken kapanan gözlerimiz yarın yeni güzel bir güne açılmayı beklemektedir.

Aşağıya doğru indikçe yamaçta başlanmış ama tamamlanamamış kocaman bir otel inşaatı görürsünüz insanlığın ayıbını bağırrıcasına. Evet, ben bura-

dayım ve doğayı tahrip ettim... Diye haykırır oracıkta. Orhaniye'ye inersiniz artık Hisar önündesinizdir. Güzelliği bir başkadır buranın. Küçük bir marinası olan Orhaniye'de uzun süredir demirlemiş bir sürü tekne vardır. Yılın üç ayını geçiren. Yazarını mı ararsınız ailecek dünyanın öbür ucundan kalkıp gelmiş insanları. Bizim kıymetini bilemeyip

yok ettiğimiz doğanın keyfini çıkararak insanlar oracıkta. Seli miye şirin mi şirin masal gibi bir yer. Pansiyonlarıyla ayrı bir keyif veriyor. Lüks kaygısı olmadan doğalı yiyip doğayı yaşamak oracıkta.

Ardından rota tersine akar. Biraz daha zor bir yolculuk olacaktır yukarı çıkmak. Rüzgârın yetmediği yerde motor eşlik eder yolculuğa. Kalan zamana göre koylara uğraya uğraya tersine işler zaman. Ve rüya gibi geçer bir hafta tadına doymadan. Knidos' tan geçerken el sallarsınız Datça' ya ve koylara. Can babaya kimimiz bir şiir okur kimimiz hisli bir türkü. Herkes yüreğinden geçen duyguları gönderir gökyüzüne

Bir başka yolculuk dalından düşmek yere,

Yaşadığından uzun;

Bir tatlı yolculuk dalından inmek yere.

Ağacın yüksekliğince,

Dalın yüksekliğince rüzgârda

Ve bir yeni ömür

Vardığın çimen yeşilliğince.

Şiir tadında yeni bir yolculukta karşılaşmak dileğimle...

